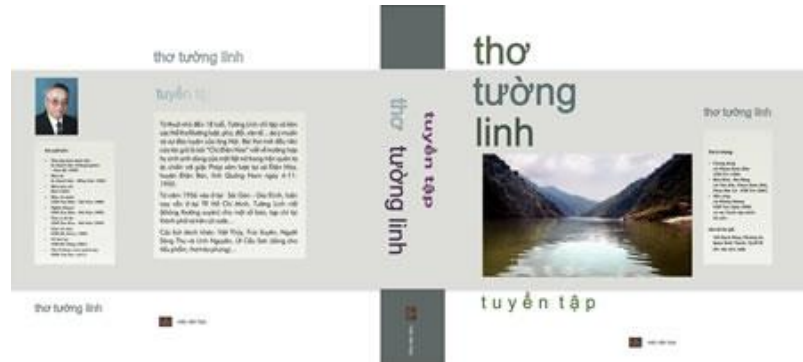

phan bá thụ dương

Độc thơ Tường Linh

Khúc ca quy ẩn

Bạch diện qua rồi, vẫn trắng tay
Thư sinh buổi trước, gã cuồng nay
Lạc đường quay ngựa, vương tình bút
Xa ruộng, lìa quê, nhớ luống cày
Độc sách nửa đời chưa sáng ý
Bão bùng tơ tả cánh mơ bay
Nghìn câu nguyện ước tan theo mộng
Ráng đỏ mây phai nắng cuối ngày
Hiên vắng ta ngồi đêm nguyệt tận
Mắt buồn người hiện giữa cơn say
Khúc thu người tiễn ta chiều cũ
Dương liễu đầu sông lá rụng đầy
Không chén trường đình mà lão đảo
Không màng sự nghiệp cũng ngày ngày
Sông Thu nào phải là sông Dịch
Hai phía thềm đau nhận lạc bầy
Ta đã hẹn người ngày tái kiến
Hội Xuân đời ghép hội rồng mây
Người không còn nữa, ta phiêu dạt
Trở lại còn ai gặp nữa đây ?
Quê cũ, cổng làng ai đứng đợi ?
Chiều Xuân lạnh chiếu rượu xuân bày
Sông xưa lở cả đôi bờ đẹp
Hoang vắng, đò thoi cập bến này

Trời mênh mông quá, vô tình quá !
Không hận nhưng lòng tiếc lắm thay !
Vốn nặng cưu mang tình cố lý
Về nhìn hiên gác gió thu lay
Ta ngâm khe khẽ bài tương biệt
Người trách thâm qua nét nhú mày
Nhân ảnh mờ chìm trong đáy cốc
Rượu chiều sóng sánh bởi heo may
Ta chờ nghe tiếng thân thương cũ
Người gửi riêng ta thuở đọa đày
Chiều bỗng tuôn mưa, trời nổi sấm
Chén buồn còn lại chất men cay
Bóng người mãi mãi là hư ảnh
Mưa suốt đêm trường, gió lạnh vây
Rượu rót chờ người không hiện nữa
Bài thơ chiêu niệm ý hao gầy
Cố nhân ! Ta gọi tên bằng hữu
Vạn nẻo trầm luân mất dấu giày
Ta ngó lên nguồn, trông xuống biển
Hỏi cùng nam bắc, hỏi đông tây ...
Lặng im xẻ ghé tan đàn hết !
Tiếp những mươi năm hẹn đã chầy
Mồ bạn lạc loài bao cõi lạ
Nén hương chưa đốt tỏ lòng này
Tri âm, tri kỷ như sao sớm
Chút nghĩa kim bằng cũng hiếm thay !
Cuối cuộc viễn hành đơn độc quá
Bơ phờ cánh hạc khép đường bay
Gãm bao chí lớn trong thiên hạ
Chẳng được còn xanh với cỏ cây
Thì ta một chấm nhân sinh nhỏ
Mong mọi gì hơn ở kiếp này ?
Cũng chẳng tính chi còn với mất
Càng không than vãn chuyện riêng tây
Đàn xưa trở lại bài lưu thủy
Lắm nỗi niềm trao với nước mây
Khúc ca quy ẩn đưa xa nhịp
Khắc nét đời thơ chiếc bóng gầy
Vang mãi dư âm triều hệ lụy
Thơ chào tuyệt tích gửi ai đây ?

Tường Linh
Tân Ty 2001

~~000~~

~~000~~

Đi giữa đôi bờ

Tôi về, thuyền ngược nước sông Thu
Thăm thẳm nguồn xa, núi mịt mù
Mưa vẫn còn mưa, chiều vẫn lạnh
Đôi bờ hiu hắt, bãi hoang vu
Đứng lặng trong mưa Vĩnh Điện buồn
Chân cầu trắng xóa nước sông tuôn
Thuyền lên mắt nước bờ sông khuất
Cổ tháp Bằng An lạnh lẽo hồn
Qua nhánh sông này, mưa, vẫn mưa
Có gì khơi lại nỗi niềm xưa
Tình ơi, Giao Thủy hai nguồn nước
Gặp gỡ nhau sao chẳng đợi chờ?
Bến mộng Gia Hòa xanh ngát dâu
Áo tơ vàng cũ biết tìm đâu
Con đường dương liễu reo ngày trước
Dương liễu chiều nay vọng nhạc sầu
Núi điệp trùng mây, quê ta ơi!
Về đây người lại nhớ nhung người
Chợ chiều Trung Phước mờ sương khói
Dâu biển bao nhiêu lắm đổi dời!
Mai sớm tôi đi, thuyền xuôi dòng
Đôi bờ, xin gửi chút thương mong
Quê hương chớ gọi tôi là khách
Bài đọc hành ca viết chữa xong.

Quê nhà, 9-9-1964

T.L

~~000~~

Bối Cảnh

tặng Cường Vũ

Một mình ta uống rượu
trời nghiêng nghiêng mưa thưa
nhắm từng tên bằng hữu
mất nhiều khuôn mặt xưa

Ta lặng yên từ buổi
lảo đảo lìa chiến trường
ngựa què lê bước mỗi
khó trọn chuyến hành hương

Em qua mùa sầu mộng
ta khép trời say mê
dại khờ nên ước vọng
xóa nhau hộ lời thề

Hơn một lần quay mặt
đổ cho ai bây giờ
làm sao ta dám chắc
em lạnh lung trong mơ

Tình ơi ngoan giấc ngủ
hồn giật nhánh sông xa
trăng chưa vàng ngõ cũ
sầu rơi theo mưa sa

Tường Linh

~~000~~

Mây Cổ Quận

Dừng lại quán lưng đèo uống rượu
Một mình đối mặt với non cao
Khói dâng lũng thấp, sườn mây nhạt
Tiếng suối xa reo, phải núi chào?

Vươn cánh đại ngàn chạm trắng mây
Quần sơn, thạch trận vẫn bày đây
Không là tráng sĩ hồi nguyên quán
Rượu đón, đèo xưa chén mãi đầy

Ngựa tay, đâu có gươm mà võ
Bi tráng... phân vân tiếng khóc cười
Vó ngựa ruổi qua thời lửa rục
Không còn về với tuổi đôi mươi

Chủ quán! Rót riêng ly rượu mới
Để ta mời núi luận anh hùng
Núi im, chẳng lẽ mình ta luận?
Lại uống mà suy chuyện thủy chung

Mây lượn ngang đèo sang hướng tây
Hướng tây mẹ đợi vóc hao gầy
Lời kinh khuya nuôi liềm trăng khuyết
Tuổi hạc nghe tường ý cỏ cây

Cố quận ngày về ta với ta
Đèo cao nắng hừng phía quê nhà
Uống thêm ly nữa và đi tiếp
Rượu bốc lời thơ gửi gió xa

Tường Linh

~~000~~

Uống rượu với ông lái đò bến cũ

Ngồi nán lại ngắm trăng cùng với lão
Khuya rồi khỏi ngại khách sang sông
Rượu còn hơn nửa chai cũng đủ
Nhớ lung tung và chuyện thêm nồng

Ngày chú nhỏ bỏ làng đi biệt
Lão cũng vừa chí tuổi trung niên

Tuổi đời cách chẵn hai con giáp
Ba mươi năm, chú lưu lạc bao miền?

Thưa, cụ vẫn đưa đò không nghỉ
Đưa đò rồng rã bấy nhiêu năm?

Cũng như chú nhỏ làm thơ vậy
Nào khác đưa đò cho thế nhân
Phàn lã đi hoài không thấy đến
Trên sóng dâu quyền được mỗi chân?

Chén này chú phải cạn nguyên chén
Ơ kìa sao mắt lại se buồn?
Chú về khuya khoắt gay tôm cá
Chỉ có trăng đầy với rượu sông!

Cháu hỏi câu này không phải lắm:
Cụ có bao giờ muốn đổi thay
Cái nghề đi mãi mà không đến
Lắm dập vùi xưa, bạc bẽo nay?

Ông lão ném chai vừa hết rượu
Làm xao nhẹ mặt sóng lăn tăn
Trả lời, chỉ tiếng cười khanh khách
Chỉ tiếng cười lay buốt ánh trăng...

Sinh nhật 12.12.1991

Tường Linh

~~00~~

[trang phan bá thuy dương](#)

Nguồn: [ait2all.net](#)

www.vietnamvanhien.org

VIỆT NAM VĂN HIẾN

www.vietnamvanhien.info

TỦ SÁCH VĂN HIẾN ONLINE VỚI HƠN 10400 TÁC PHẨM